

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

06.02.2008. godina
Beograd

U-SCG 926/06

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi AA, izjavljenoj protiv rešenja Vojne pošte "bb" Up-2 broj 14-18 od 13.5.2005. godine, u predmetu korišćenja godišnjeg odmora, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 6.2.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je tužiočeva žalba, izjavljena na rešenje Vojne pošte "bb" Up-1 broj 8-27 od 23.3.2005. godine, kojim je odbijen tužiočev zahtev da mu se utvrdi pravo na korišćenje plaćenog godišnjeg odmora u trajanju od 36 radnih dana, zbog neispunjenja uslova propisanih u Zakonu o Vojsci Jugoslavije i Uredbi o načinu korišćenja godišnjih odmora i odsustava lica na službi u Vojsci Jugoslavije.

U tužbi, podnetoj Sudu Srbije i Crne Gore, tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i ističe da radi na službi u jedinici za elektronsko izviđanje i protivelektronska dejstva i da izvršava zadatke u isturenim prislusnim centrima, zbog čega mu, shodno odredbi člana 2. stav 5. Uredbe o načinu korišćenja godišnjih odmora i odsustva lica na službi u Vojsci Jugoslavije, pripada godišnji odmor u trajanju od 36 radnih dana. Navodi da je tuženi organ arbitrarno postupio i pogrešno primenio citiranu zakonsku odredbu donoseći osporeno rešenje, pa predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Vrhovni sud Srbije je dana 21.12.2006. godine, na osnovu odredbe člana 4. Uredbe o položaju pojedinih institucija bivše Srbije i Crne Gore i Službi Saveta ministara ("Službeni glasnik RS", br. 49/06 i 63/06), preuzeo nerešene predmete koji se odnose na upravne sporove pokrenute pred Saveznim sudom, odnosno Sudom državne zajednice Srbija i Crna Gora.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Prema spisima predmeta i razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, tuženi organ je svojim rešenjem pravilno odbio žalbu tužioca, izjavljenu na rešenje prvostepenog organa, u postupku sprovedenom bez povreda pravila postupka, a za svoju odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je u postupku koji je prethodio donošenju prvostepenog rešenja utvrđeno da je tužilac raspoređen na mesto komandira Odeljenja u jedinici za elektronsko izviđanje u mestu službovanja Niš, a da se u navedenoj jedinici, u kojoj je tužilac na službi, ne vrši protivelektronsko izviđanje, već elektronsko izviđanje, zbog čega mu, imajući u vidu da ima 21 godinu penzijskog staža, pripada pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana.

Odredbom člana 2. stav 1. tačka 5. Uredbe o načinu korišćenja godišnjih odmora i odsustva lica na službi u Vojsci Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br. 30/94 ... 42/02) je propisano da profesionalnom pripadniku vojske koji se nalazi na službi u isturenim prislusnim centrima iz sastava jedinica za protivelektronsko izviđanje, bez obzira na dužinu penzijskog staža, pripada godišnji odmor u trajanju od 36 radnih dana.

Kako se tužilac nalazi na službi u mestu službovanja Niš, a ne u isturenom prislusnom centru, te kako jedinica u kojoj je on na službi ne vrši protivelektronsko izviđanje, već elektronsko izviđanje, pravilno je, po nalaženju suda, prvostepeni organ ocenio da tužiocu ne pripada godišnji odmor shodno odredbi člana 2. stav 1. tačka 5. citirane Uredbe, već odmor čija je dužina srazmerno određena godinama penzijskog staža tužioca, pa su suprotni navodi tužbe neosnovani.

Sa svega napred izloženog, Vrhovni sud Srbije je našao da je osporeno rešenje pravilno i na zakonu zasnovano i, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 6.2.2008. godine, U-SCG br. 926/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž